

на младоженката да бъде щастлив като нейния. При “тракийските” калайджии зълвата носи роклята, булото, китката (тя е завързана с червен конец, синьо мънисто и “ирмилик” - малка златна паричка) и играе с тях пред булката. Докато играе, събира и пари от околните. Понякога този танц достига до час и половина-два. Чак след това дава дрехите на булката, за да я облекат нейните жени-роднини. Освен златната пара, дарена на годежа, “тракийската” калайджийка се окичва и с дарените нанизи пари.

Лахо и лингурари първо отиват до дома на кума с музиката, за да го вземат. След това се отправят към дома на момичето. Кумата носи дрехите на булката, които е купила. В моминия дом никой не е допускан вътре, докато не се плати “откуп” за булката - пазят я братята ѝ, млади момчета от рода. Когато се даде определена сума, кумата влиза при момичето, за да я облече и подготви за сватбата.

Неделният ден при софийските йерлии започва около 9 часа с обличането на булката. Събират се жени и я обличат с избрана от нея рокля – лилава, червена или зелена. Вкупом излизат и играейки, обикалят махалата. Към 10 часа булката слага друга от цветните рокли и наново играейки, обикалят из махалата. Може още веднъж или няколко пъти да се преоблече. Към 13 часа идва свекървата с младоженеца, придружени от роднини и приятели. Тя носи бялата рокля и заедно с майка ѝ обличат булката. В това време пристигат и роднините на момчето с коли или каруци, които вземат чеиза на момата. Натоварват го така, че да се вижда хубаво отвсякъде (Марушиакова 1992-в: 89).

При фичери и хорохоя се полагат специални грижи за украса лицето на младоженката - “шарят я” /”бъв”/. По бузите и челото с белтък се залепват по няколко пулчета /”пуля”/ *. Така нашарена, тя облича бялата рокля и слага булото. През цялото време в двора или около къщата свири музиката, черпят се и играят.

След като невестата е готова, сватбеното шествие тръгва към мястото на гощавката (разположено на поляна, в двора или на улицата пред дома на момчето, в ресторант). Придвижването става бавно, съпроводено е с музика и игра, обикаля се махалата, за да могат всички да видят добре сватбата. Когато стигнат мястото за “същинската сватба” или това е наредената вече трапеза, първи заемат местата си гостите.

Трапезата е богата - обикновено се колят животни, като разходите са за сметка на свекъра - този ден е „*мъжката*” сватба. Младите обикалят всички уважили ги гости, целуват им ръка /”чумидъла вас”/, черпят ги

* На малки листчета с неправилна форма са налепени нишки от ламе, ситни мъниста с един цвят - най-често синьо, червено, зелено.